EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 6.3.2019
COM(2019) 96 final

2019/0047 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Eteläisen Intian valtameren kalastussopimuksen osapuolten kokouksessa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta ja päätöksen 9767/17 kumoamisesta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN KOHDE

Tämä ehdotus koskee päätöstä Eteläisen Intian valtameren kalastussopimuksen (SIOFA) osapuolten kokouksissa unionin puolesta otettavan kannan vahvistamisesta vuosiksi 2019-2023, silloin kun tämän elimen on määrä hyväksyä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä.

2. EHDOTUKSEN TAUSTA

2.1. Eteläisen Intian valtameren kalastussopimus

SIOFA-sopimuksella pyritään, perustamalla osapuolten kokous, varmistamaan kalavarojen pitkän aikavälin säilyttäminen sopimusalueella ja edistämään kalastuksen kestävää kehitystä. Sopimus tuli voimaan 21. kesäkuuta 2012.

Unioni on SIOFA-sopimuksen osapuoli, ja se on ratifioinut sopimuksen neuvoston päätöksen 2008/780/EY[1] nojalla.

2.2. SIOFA:n osapuolten kokous

SIOFA:n osapuolten kokous on elin, joka on perustettu SIOFA-sopimuksella vastaamaan kalavarojen säilyttämisestä ja hoidosta sopimusalueella. Se hyväksyy säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä vastuualueeseensa kuuluvien kalavarojen osalta, jotta niitä käytettäisiin parhaalla mahdollisella tavalla.

Osapuolten kokouksen jäsenenä unionilla on osallistumis- ja äänioikeudet. Osapuolten kokous tekee päätöksensä yksimielisesti.

2.3. SIOFA:n osapuolten kokouksen päätökset

Osapuolten kokouksella on toimivalta hyväksyä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä vastuualueensa kalastusten osalta, ja toimenpiteet sitovat sopimuspuolia.

SIOFA-sopimuksen 8 artiklan 3 kohdan – yhdessä SIOFA:n työjärjestyksen 12 säännön 4 kohdan kanssa – mukaisesti toimenpiteet tulevat voimaan 90 päivän kuluttua siitä päivästä, jona SIOFA on ilmoittanut niistä sopimuspuolille.

3. UNIONIN PUOLESTA OTETTAVA KANTA

Alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen vuosikokouksissa unionin puolesta esitettävä kanta vahvistetaan nykyisin kaksiportaisella menettelyllä. Unionin kantaa koskevat monivuotiset pääperiaatteet ja suuntaviivat esitetään neuvoston päätöksessä, ja kantaa mukautetaan ennen kutakin vuosikokousta komission epävirallisilla asiakirjoilla, joista keskustellaan neuvoston työryhmässä.

SIOFA:n osalta menettely on pantu täytäntöön 30. toukokuuta 2017 annetulla neuvoston päätöksellä 9767/17, jossa määritetään SIOFA:ssa vuosina 2017–2021 esitettävä unionin kanta. Päätös käsittää yleiset periaatteet ja suuntaviivat, mutta siinä otetaan myös mahdollisuuksien mukaan huomioon SIOFA:n erityispiirteet. Lisäksi siinä esitetään jäsenvaltioiden pyynnön mukaisesti vakiomenettely unionin kannan vuosittaista vahvistamista varten.

---

[1] Neuvoston päätös 2008/780/EY, tehty 29 päivänä syyskuuta 2008, Eteläisen Intian valtameren kalastussopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 268, 9.10.2008, s. 27).

Päätöksessä 9767/17 ei edellytetä unionin kannan uudelleentarkastelua SIOFA:ssa ennen vuoden 2022 vuosikokousta. Kuitenkin valtaosaa neuvoston päätöksistä, joissa esitetään unionin kanta niissä eri alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä, joiden sopimuspuoli unioni on, on määrä tarkastella uudelleen ennen kyseisten alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen vuoden 2019 vuosikokouksia. Kaikissa eri alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä esitettävien unionin kantojen keskinäisen johdonmukaisuuden lisäämiseksi ja tarkistusmenettelyjen aikataulujen yhteensovittamiseksi on sen vuoksi aiheellista tehdä ehdotus SIOFA:ssa vuosina 2019–2023 esitettävän unionin kannan tarkistamisesta ja näin ollen korvata päätös 9767/17.

Päätöksellä 9767/17 sisällytettiin kantaan uuden yhteisen kalastuspolitiikan periaatteet ja suuntaviivat, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013[2], ottaen myös huomioon yhteisen kalastuspolitiikan ulkoista ulottuvuutta käsittelevän komission tiedonannon[3] tavoitteet. Sillä myös mukautettiin unionin kantaa Lissabonin sopimuksen mukaisesti.

Nyt käsillä olevassa tarkistuksessa otetaan huomioon kalastuksen vaikutusten osalta komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *EU:n strategia muoveista kiertotaloudessa*[4], unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja Euroopan komission yhteinen tiedonanto – *Kansainvälinen valtamerten hallinnointi: valtamerten tulevaisuusohjelma*[5] sekä kyseistä yhteistä tiedonantoa koskevat neuvoston päätelmät[6].

4. OIKEUSPERUSTA

4.1. Menettelyllinen oikeusperusta

4.1.1. Periaatteet

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’SEUT-sopimus’, 218 artiklan 9 kohdassa määrätään päätöksistä ”sopimuksella perustetussa elimessä unionin puolesta esitettävien kantojen vahvistamisesta, silloin kun tämän elimen on annettava säädöksiä, joilla on oikeusvaikutuksia, lukuun ottamatta säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan sopimuksen institutionaalisia rakenteita”.

”Säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia” kattaa myös säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia kyseiseen elimeen sovellettavien kansainvälisen oikeuden sääntöjen nojalla, sekä välineet, joilla ei ole sitovaa vaikutusta kansainvälisen oikeuden nojalla mutta jotka ”voivat vaikuttaa ratkaisevasti sen säännöstön sisältöön, jonka unionin lainsäätäjä antaa”[7].

4.1.2. Soveltaminen tässä asiassa

SIOFA:n osapuolten kokous on sopimuksella perustettu elin; se on perustettu SIOFA-sopimuksella.

---

2 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013 yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

3 KOM(2011) 424, 13.7.2011.

4 COM(2018) 28 final, 16.1.2018.

5 JOIN(2016) 49 final, 10.11.2016.

6 7348/1/17 REV 1, 24.3.2017.

7 Unionin tuomioistuimen tuomio 7.10.2014, Saksa v. neuvosto, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64 kohta.

Säädökset, jotka osapuolten kokouksen on määrä antaa, ovat säädöksiä, joilla on oikeusvaikutuksia. Suunnitellut säädökset ovat sitovia kansainvälisen oikeuden nojalla SIOFA-sopimuksen 8 artiklan mukaisesti, ja ne voivat vaikuttaa ratkaisevasti EU:n lainsäädännön sisältöön erityisesti seuraavien osalta:

- neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008 laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä[8];
- neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009 yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen[9], ja
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2403, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, ulkoisten kalastuslaivastojen kestävästä hallinnoinnista[10].

Suunnitelluilla säädöksillä ei täydennetä eikä muuteta SIOFA-sopimuksen institutionaalisia rakenteita.

Tämän vuoksi ehdotetun päätöksen menettelyllinen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohta.

4.2. Aineellinen oikeusperusta

4.2.1. Periaatteet

SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan nojalla annettavan päätöksen aineellinen oikeusperusta määräytyy ensisijaisesti sen suunnitellun säädöksen tavoitteen ja sisällön perusteella, jota unionin puolesta otettava kanta koskee. Jos mainitulla säädöksellä on kaksi tavoitetta tai siihen sisältyy kaksi osatekijää ja jos näistä tavoitteista tai osatekijöistä toinen on mahdollista määritellä pääasialliseksi tavoitteeksi tai osatekijäksi, johon nähden toinen tavoite tai osatekijä on liitännäinen, SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan nojalla hyväksyttävällä päätöksellä on oltava vain yksi aineellinen oikeusperusta, eli se, jota pääasiallinen tai ensisijainen tavoite tai osatekijä edellyttää.

4.2.2. Soveltaminen käsillä olevassa asiassa

Suunnitellun säädöksen pääasiallinen tavoite ja sisältö liittyvät kalastukseen. Asetus (EU) N:o 1380/2013 on oikeusperusta, jossa määritellään periaatteet otettavaksi huomioon tässä kannassa.

Sen vuoksi ehdotetun päätöksen aineellinen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohta. Päätöksellä korvataan päätös 9767/17.

4.3. Päätelmät

Ehdotetun päätöksen oikeusperustana tulisi olla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohta yhdessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan kanssa.

[8] EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1.
[9] EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.
[10] EUVL L 347, 28.12.2017, s. 81.

2019/0047 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Eteläisen Intian valtameren kalastussopimuksen osapuolten kokouksessa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta ja päätöksen 9767/17 kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Unioni hyväksyi 29 päivänä syyskuuta 2008 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2008/780/EY[11] Eteläisen Intian valtameren kalastussopimuksen, jäljempänä ’SIOFA-sopimus’, jolla perustettiin SIOFA:n osapuolten kokous.

(2) SIOFA:n osapuolten kokous vastaa SIOFA-sopimusalueen kalavarojen säilyttämisestä ja hoidosta. Tällaisista toimenpiteistä voi tulla unionia sitovia.

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013[12] edellytetään, että unioni varmistaa kalastus- ja vesiviljelytoimien olevan ekologisesti kestäviä pitkällä aikavälillä sekä varmistaa niiden hoitamisen johdonmukaisesti taloudellisten, sosiaalisten ja työllisyyteen liittyvien etujen saavuttamista ja elintarvikkeiden saatavuuden parantamista koskevien tavoitteiden kanssa. Siinä edellytetään myös, että unioni soveltaa kalastuksenhoitoon ennalta varautuvaa lähestymistapaa ja pyrkii varmistamaan, että meren elollisia luonnonvaroja hyödynnetään siten, että pyydettävien lajien kannat palautetaan kestävän enimmäistuoton mahdollistavia tasoja suuremmiksi ja pidetään näillä tasoilla. Lisäksi säädetään, että unioni toteuttaa parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen perusteella säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä, tukee tieteellisen tiedon ja tieteellisten lausuntojen tuottamista, lopettaa asteittain saaliiden poisheittämisen ja tukee kalastusmenetelmiä, jotka lisäävät kalastuksen valikoivuutta ja joilla vältetään ja vähennetään tahattomia saaliita mahdollisimman paljon ja joita käytettäessä kalastuksesta meriekosysteemiin ja kalavaroihin kohdistuvat vaikutukset jäävät pieniksi. Asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 säädetään vielä nimenomaisesti, että unioni soveltaa edellä mainittuja tavoitteita ja periaatteita ulkoisia kalastussuhteitaan harjoittaessaan.

(4) Kuten unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja Euroopan komission yhteisessä tiedonannossa – *Kansainvälinen valtamerten hallinnointi: valtamerten tulevaisuusohjelma*[13] ja neuvoston yhteisestä tiedonannosta antamissa

[11] EUVL L 268, 29.10.2008, s. 27.

[12] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

[13] JOIN(2016) 49 final, 10.11.2016.

päätelmissä[14] todetaan, toimenpiteiden edistäminen alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen tukemiseksi ja niiden tehokkuuden ja tarvittaessa hallinnoinnin parantamiseksi on keskeisellä sijalla unionin toiminnassa näillä foorumeilla.

(5) Komission tiedonannossa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *EU:n strategia muoveista kiertotaloudessa*[15] – viitataan erityisiin toimenpiteisiin, joilla vähennetään muovijätettä ja merten pilaantumista sekä pyydysten katoamista tai hylkäämistä merellä.

(6) On aiheellista vahvistaa vuosiksi 2019–2023 SIOFA:n osapuolten kokouksessa unionin puolesta otettava kanta, koska osapuolten vuosikokouksen hyväksymät säilyttämis- ja täytäntöönpanotoimenpiteet tulevat olemaan unionia sitovia ja voivat vaikuttaa ratkaisevasti unionin säännöstön sisältöön erityisesti seuraavien osalta: neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008[16], neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009[17] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2403[18].

(7) Neuvoston päätöksessä 9767/17[19] ei säädetä, että unionin kantaa tarkastellaan uudelleen osapuolten kokouksessa ennen vuoden 2022 vuosikokousta. Kuitenkin valtaosaa neuvoston päätöksistä, joissa vahvistetaan niissä eri alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä esitettävä unionin kanta, joiden sopimuspuoli unioni on, on määrä tarkistaa ennen kyseisten alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen vuoden 2019 vuosikokouksia. Kaikissa eri alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä esitettävien unionin kantojen keskinäisen johdonmukaisuuden lisäämiseksi ja tarkistusprosessin keventämiseksi on sen vuoksi aiheellista tehdä ehdotus neuvoston päätöksen 9767/17 tarkistamiseksi ja kumota mainittu päätös korvaamalla se uudella päätöksellä, joka kattaa vuodet 2019–2023.

(8) Ottaen huomioon, että SIOFA-sopimusalueella kalavarat ovat muutostilassa ja että näin ollen unionin kannassa on otettava huomioon viimeaikainen kehitys, mukaan lukien ennen SIOFA:n osapuolten kokouksen kokouksia tai niiden aikana esitetyt uudet tieteelliset ja muut olennaiset tiedot, olisi vuosiksi 2019–2023 vahvistettava SEU-sopimuksen 13 artiklan 2 kohdassa esitetyn unionin toimielinten keskenään tekemän vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti menettelyt unionin kannan vuosittain tehtävää tarkennusta varten,

---

14 7348/1/17 REV 1, 24.3.2017.

15 COM(2018) 28 final, 16.1.2018.

16 Neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008 laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä, asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/2004 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 1093/94 ja (EY) N:o 1447/1999 kumoamisesta (EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1).

17 Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

18 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2403, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, ulkoisten kalastuslaivastojen kestävästä hallinnoinnista ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1006/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 81).

19 Neuvoston päätös, annettu 30 päivänä toukokuuta 2017, Eteläisen Intian valtameren kalastussopimuksen (SIOFA) osapuolten kokouksessa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta ja Eteläisen Intian valtameren kalastussopimuksen (SIOFA) puitteissa määriteltävästä unionin kannasta 25 päivänä lokakuuta 2012 annetun neuvoston päätöksen kumoamisesta.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Eteläisen Intian valtameren kalastussopimuksen (SIOFA) osapuolten kokouksen kokouksissa unionin puolesta otettava kanta määritetään liitteessä I.

2 artikla

SIOFA:n osapuolten kokouksen kokouksissa otettavan unionin kannan vuosittainen tarkentaminen suoritetaan liitteen II mukaisesti.

3 artikla

Komission ehdotuksesta neuvosto arvioi ja tarvittaessa tarkistaa liitteessä I määritettyä unionin kantaa viimeistään ennen vuonna 2024 pidettävää SIOFA:n osapuolten kokouksen vuosikokousta.

4 artikla

Kumotaan 30 päivänä toukokuuta 2017 annettu päätös 9767/17.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu komissiolle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja